

teggia ja wagga hing olleks, kedda poeg süddamelikkult armastaks, ja teine tedda teltammal wiisil. Kas norik rahha polest joukas on ehk ollematta, se ei te wahhet mitte selle asja wahhel. Petril on warrandussest parras jägao. — „Walle se ei olle kül mitte“, ütles mölder, „agaa kui peaksid hulft lapsi sama, ehk ränk äppardus neile juhtuma, siis aitaks wahhest piisuke warrandus. Sedda ei sünni ei milgi kombel põlgata.“ — Perrenaene wastas: Sedda andko Jummalata hoteks. Kui meie nisugusti asjo ommast peast tahhane seada, mis üksnes Jummalata kae al seiswad, siis teme patto, ja panneme peälegi munna pesa kõrwale. Kuidas liino emma sedda saab seäl aududa? Sinna, wanna söbber, ei olnud ei pool ni rikkas kui nüüd, siis kui sa mind ennesele wõtsid, ja minna ostusin nago paljas sinno kattuse alla, ja ommeti läkjo perre asjad Jummalata armo läbbi hästi forda. — „Keik tössi,“ ütles mees, ja sinna ollid mulle otse Jummalata

õnnistaminne; agga meil ollid ka head kasulissed aiad, ja need tännawosed on rasked. Sepärrast arwan agga, et sest ei olleks kahjo, kui poeg saaks naesega nattukest liija weel jure. Ja se sünniks kül ka ühte, et se tüdruk, kedda temma ennesele wallitseb, auwäärt ja ühtlase rikkas noor innimenne olleks.“ — Kui senna jure agga weel tulleks, ütles emma, et tüdruk täieste poia mele pärrast on, siis olleksin kül sega rahhul. — Wannamees jättis nüüd sedda jutto mahha, ja mis temmal weel süddames olli, sedda temma ei tabtnud sel korral weel mitte üllesanda, sest et teadis, et naene lähhaks se wasto tõrkuma. Peälegi teadis ka kül, et naene suurt luggu piddas Ewast, ja tedda rõmuga minniaks wõttoks. Mehhe melest se ei olnud mitte täieste nenda, sest temma mõtles ikka selle rikka Hanso Huberi tütre peäle. Se olli seäl ümberkaudo keige rikkam tüdruk. Mölder ei tunnud tedda kül mitte selgest, ja Hansust temma ei olnud muud kuulnud, kui et